

Službeni list

Europske unije

C 65



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

18. veljače 2019.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 65/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
--------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 65/02	Spojeni predmeti C-138/17 P i C-146/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Gascogne Sack Deutschland GmbH, ranije Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, Europske komisije (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA protiv Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, Europske komisije (C-146/17) (Žalba — Tužba za naknadu štete — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Prekomjerno trajanje postupka u okviru dvaju predmeta pred Općim sudom Europske unije — Naknada štete koju su žalitelji navodno pretrpjeli — Imovinska šteta — Troškovi bankarske garancije — Uzročna veza — Zatezne kamate — Neimovinska šteta)	2
2019/C 65/03	Predmet C-150/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Kendrion NV, Europske komisije (Žalba — Tužba za naknadu štete — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Prekomjerno trajanje postupka u okviru predmeta pred Općim sudom Europske unije — Naknada štete koju je žalitelj navodno pretrpio — Imovinska šteta — Troškovi bankarske garancije — Uzročna veza — Zatezne kamate — Neimovinska šteta)	3

2019/C 65/04	Spojeni predmeti C-174/17 P i C-222/17 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA, Europske komisije (C-174/17 P), Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA protiv Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, Europske komisije (C-222/17 P) (Žalba – Tužba za naknadu štete – Članak 340. drugi stavak UFEU a – Prekomjerno trajanje postupka u okviru dvaju predmeta pred Općim sudom Europske unije – Naknada štete koju su žalitelji navodno pretrpjeli – Imovinska šteta – Troškovi bankarske garancije – Uzročna veza – Zatezne kamate) .	4
2019/C 65/05	Predmet C-216/17: Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl protiv Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST) (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2004/18/EZ – Članak 1. stavak 5. – Članak 32. stavak 2. – Provedba javne nabave radova, robe i usluga – Okvirni sporazumi – Ugovorna odredba kojom se okvirni sporazum proširuje na druge javne naručitelje – Načela transparentnosti i jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima – Neutvrđivanje obujma uzastopne javne nabave odnosno utvrđivanje upućivanjem na redovne potrebe javnih naručitelja koji nisu potpisnici okvirnog sporazuma – Zabrana)	5
2019/C 65/06	Predmet C-219/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) protiv Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Stjecanje kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji – Postupak uređen Direktivom 2013/36/EU, Uredbom (EU) br. 1024/2013 i Uredbom (EU) br. 468/2014 – Složeni upravni postupak – Isključiva ovlast donošenja odluka Europske središnje banke (ESB) – Tužba podnesena protiv pripremljenih akata koje je donijelo nadležno nacionalno tijelo – Navodna povreda pravomoćnosti nacionalne odluke”)	6
2019/C 65/07	Predmet C-298/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – France Télévisions SA protiv Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA) (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2002/22/EZ – Elektroničke komunikacijske mreže i usluge – Univerzalna usluga i prava korisnika – Poduzeće koje pruža elektroničku komunikacijsku mrežu koja se rabi za distribuciju radijskog i televizijskog emitiranja javnosti – Poduzeće koje nudi prikazivanje televizijskih programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu – Obveze prijenosa (must carry))	7
2019/C 65/08	Predmet C-367/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundespatentgericht – Njemačka) – S protiv EA, EB, EC (Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Uredba (EZ) br. 510/2006 – Članak 4. stavak 2. točka (e) – Uredba (EU) br. 1151/2012 – Članak 7. stavak 1. točka (e) – Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti – Zahtjev za izmjenu specifikacije proizvoda – Šunka podrijetlom iz regije Schwarzwald, Njemačka („Schwarzwälder Schinken”) – Odredbe o pakiranju na području proizvodnje – Primjenjivost Uredbe (EZ) br. 510/2006 ili Uredbe (EU) br. 1151/2012)	7
2019/C 65/09	Predmet C-374/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt B protiv A-Brauerei (Zahtjev za prethodnu odluku – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Porez na promet nekretnina – Oslobođenje – Prijenosi vlasništva nekretnine do kojih je došlo zbog postupaka preoblikovanja provedenih u okviru određenih grupa društava – Pojam „državna potpora” – Uvjet koji se odnosi na selektivnost – Opravdanje)	8
2019/C 65/10	Predmet C-375/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Stanley International Betting Ltd i Stanleybet Malta Ltd protiv Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 49. i 56. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga – Igre na sreću – Koncesija za priređivanje automatizirane igre loto i drugih broječnih igara s unaprijed određenim dobitcima prema modelu isključivog koncesionara – Ograničenje – Važni razlozi u općem interesu – Proporcionalnost)	9

2019/C 65/11	Predmet C-385/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden – Njemačka) – Torsten Hein protiv Albert Holzkamm GmbH & Co. („Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Članak 7. stavak 1. — Propis države članice koji dopušta da se kolektivnim ugovorom predvidi da se za potrebe izračuna naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora uzimaju u obzir razdoblja rada sa skraćenim radnim vremenom — Vremenski učinci presuda o tumačenju”)	10
2019/C 65/12	Spojeni predmeti C-412/17 i C-474/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland protiv Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17) (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 562/2006 — Zakonik Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) — Članci 20. i 21. — Ukidanje nadzora državnih granica na unutarnjim granicama schengenskog područja — Kontrole unutar državnog područja države članice — Mjere koje imaju učinak istovjetan graničnoj kontroli — Propis države članice kojim se autobusnim prijevoznicima koji prelaze unutarnje granice schengenskog područja nalaže da provjeravaju putovnice i boravišne dozvole putnika — Sankcija — Prijetnja izricanja novčane kazne)	11
2019/C 65/13	Predmet C-414/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – AREX CZ a.s. protiv Odvolací finanční ředitelství (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočke i. i iii. — Članak 3. stavak 1. — Stjecanja unutar Zajednice trošarinske robe — Članak 138. stavak 1. i stavak 2. točka (b) — Isporuke unutar Zajednice — Lanac transakcija samo s jednim prijevozom — Pripisivanje prijevoza — Prijevoz u sustavu odgode plaćanja trošarina — Utjecaj na kvalifikaciju stjecanja unutar Zajednice)	11
2019/C 65/14	Predmet C-422/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Szefer Krajowej Administracji Skarbowej protiv Skarpa Travel sp. z o.o. (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Oporezivi događaj — Posebni sustav za putničke agencije — Članci 65. i 308. — Marža koju ostvaruje putnička agencija — Određivanje marže — Plaćanje preduma prije nego što putnička agencija isporuči uslugu putovanja — Stvarni trošak putničke agencije)	12
2019/C 65/15	Predmet C-492/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Tübingen – Njemačka) – Südwestrundfunk protiv Tila Rittingera, Patricia Woltera, Haralda Zastere, Dagmar Fahner, Layle Sofan, Marca Schultea (Zahtjev za prethodnu odluku — Potpore koje dodjeljuju države — Članak 107. stavak 1. UFUE-a — Članak 108. stavak 3. UFUE-a — Javni pružatelji radiodifuzijskih usluga — Financiranje — Propis države članice prema kojem su sve odrasle osobe koje posjeduju stambeni prostor na državnom području dužne plaćati pristojbu javnim pružateljima radiodifuzijskih usluga)	13
2019/C 65/16	Predmet C-493/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverfassungsgericht – Njemačka) – postupak koji su pokrenuli Heinrich Weiss i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Ekonomska i monetarna politika — Odluka (EU) 2015/774 Europske središnje banke — Valjanost — Program kupnje vrijednosnih papira javnog sektora na sekundarnim tržištima — Članci 119. i 127. UFUE-a — Ovlasti ESB-a i Europskog sustava središnjih banaka — Održavanje stabilnosti cijena — Proporcionalnost — Članak 123. UFUE-a — Zabrana monetarnog financiranja država članica europodručja)	14
2019/C 65/17	Predmet C-514/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv Marin-Simiona Suta (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhidbeni nalog — Članak 4. točka 6. — Razlog za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga — Kazneno djelo na kojemu se temelji presuda kojom je izrečena kazna zatvora u državi izdavateljici naloga koje se kažnjava samo novčanom kaznom u državi koja izvršava nalog)	14

2019/C 65/18	Predmet C-530/17 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. – Mikola Janovič Azarov protiv Vijeća Europske unije („Žalba — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštenje žaliteljeva imena — Odluka tijela treće države — Obveza Vijeća da provjeri da su prilikom donošenja te odluke poštovana prava obrane i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”)	15
2019/C 65/19	Predmet C-552/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Alpenchalets Resorts GmbH protiv Finanzamt München Abteilung Körperschaften (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Posebna odredba za putničke agente — Iznajmljivanje smještaja za odmor koji se unajmljuje od drugih poreznih obveznika — Dodatne usluge — Glavne i pomoćne usluge — Snižena porezna stopa — Smještaj koji putnički agent u svoje ime stavlja na raspolaganje)	16
2019/C 65/20	Predmet C-572/17: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – kazneni postupak protiv Imrana Syeda (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Članak 4. stavak 1. — Pravo distribucije — Povreda — Roba namijenjena prodaji koja je označena motivima zaštićenima autorskim pravom — Skladištenje u komercijalne svrhe — Skladište odvojeno od prodavaonice)	16
2019/C 65/21	Predmet C-667/17: Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Italija) – Francesca Cadeddu protiv Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro („Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1083/2006 — Članak 2. točka 4. — Pojam ‚korisnik‘ — Članak 80. — Zabrana oduzimanja ili zadržavanja isplaćenih iznosa — Posebna davanja ili davanja s istovrsnim učinkom — Pojam — Stipendija sufinancirana iz Europskog socijalnog fonda — Izjednačavanje s dohodcima od nesamostalnog rada — Zadržavanje na ime predujma poreza na dohodak uvećanog za dodatne regionalne i općinske poreze”)	17
2019/C 65/22	Predmet C-17/18: Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Mureș – Rumunjska) – kazneni postupak protiv Virgila Mailata, Delije Elene Mailat, Apcom Select SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 19. i 29. i članak 135. stavak 1. točka (l) — Prijenos ukupne imovine ili njezina dijela — Izuzeće iznajmljivanja nepokretne imovine — Ugovor o najmu koji se odnosi na nekretninu namijenjenu poslovnoj djelatnosti i na pokretne potrebne za tu djelatnost — Isporuke koje se odnose na nekretninu u vezi s kojima je odbijen PDV — Ispravak)	18
2019/C 65/23	Predmet C-51/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije (Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. — Upravna praksa koja se sastoji od oporezivanja PDV-om naknade koja se duguje autoru izvornika umjetničkog djela na temelju prava slijeđenja)	18
2019/C 65/24	Predmet C-621/18: Presuda Suda (puni sastav) od 10. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Session (Škotska), Edinburgh – Royaume-Uni) – Andy Wightman i dr. protiv Secretary of State for Exiting the European Union („Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 50. UEU-a — Obavijest države članice o namjeri povlačenja iz Europske unije — Posljedice obavijesti — Pravo na jednostrani opoziv obavijesti — Uvjeti”)	19
2019/C 65/25	Predmet C-370/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2018. uputio Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Rumunjska) – Uniunea Națională a Barourilor din România protiv Marcel – Vasile Holunga	20
2019/C 65/26	Predmet C-408/18 P: Žalba koju je 21. lipnja 2018. podnio Senetic S.A. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. travnja 2018. u predmetu T-207/17: Senetic protiv EUIPO-a	20
2019/C 65/27	Predmet C-409/18 P: Žalba koju je 21. lipnja 2018. podnio Senetic S.A. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. travnja 2018. u predmetu T-208/17: Senetic protiv EUIPO-a	20

2019/C 65/28	Predmet C-533/18 P: Žalba koju je 14. kolovoza 2018. podnio Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-165/17: Emcur protiv EUIPO-a	21
2019/C 65/29	Predmet C-634/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2018. uputio Sąd Rejonowy w Słupsku (Poljska) – kazneni postupak protiv JI	21
2019/C 65/30	Predmet C-671/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2018. uputio Sąd Rejonowy w Chełmnie (Poljska) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv ZP	22
2019/C 65/31	Predmet C-708/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2018. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – TK protiv Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA	23
2019/C 65/32	Predmet C-716/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputila Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) – CT protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1	24
2019/C 65/33	Predmet C-731/18 P: Žalba koju je 23. studenoga 2018. podnio Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-737/14, Vnesheconombank (VEB) protiv Vijeća	25
2019/C 65/34	Predmet C-753/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Högsta domstolen (Švedska) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) protiv Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB	26
2019/C 65/35	Predmet C-759/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Judecătoria Rădăuți (Rumunjska) – OF protiv PG-a	26
2019/C 65/36	Predmet C-792/18 P: Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. listopada 2018. u predmetu T-26/17, Jalkh protiv Parlamenta . . .	27
2019/C 65/37	Predmet C-793/18 P: Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. listopada 2018. u predmetu T-27/17, Jalkh protiv Parlamenta . . .	29
2019/C 65/38	Predmet C-831/18 P: Žalba koju je 21. prosinca 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-29/17, RQ protiv Komisije	30

Opći sud

2019/C 65/39	Predmet T-531/15: Presuda Općeg suda od 6. prosinca 2018. – Coveris Rigid France protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a — Načelo osobne odgovornosti — Nepostojanje gospodarskog kontinuiteta — Jednako postupanje”)	32
2019/C 65/40	Predmet T-115/18: Presuda Općeg suda od 6. prosinca 2018. – Tomasz KawałkoTrofeum protiv EUIPO-a – Ferrero (KINDERPRAMS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije KINDERPRAMS — Raniji nacionalni figurativni žigovi Kinder — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost ili sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	32
2019/C 65/41	Predmet T-539/16: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – GM i dr. protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Izmjena Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazne odredbe u vezi s razvrstavanjem vrsta radnih mjesta — Članak 31. Priloga XIII. Pravilniku — Asistenti u prijelaznom razdoblju — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika koje se dopušta samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju postojećoj vrsti radnog mjesta — Isključenje dužnosnika AST 9 iz postupka promaknuća — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Potvrđujući akt — Litispencijacija — Očita nedopuštenost — Članak 129. Poslovnika — Prigovor nedopuštenosti — Članak 130. Poslovnika”)	33

2019/C 65/42	Predmet T-834/16: Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – QC protiv Europskog vijeća („Tužba za poništenje — Izjava EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. — Priopćenje za javnost — Pojam „međunarodni sporazum” — Utvrđivanje autora akta — Doseg akta — Sjednica Europskog vijeća — Sastanak šefova država ili vlada država članica Europske unije održan u prostorijama Europskog vijeća — Svojstvo predstavnika država članica Unije na sastanku s predstavnikom treće države — Članak 263. prvi stavak UFEU-a — Nenadležnost”)	34
2019/C 65/43	Predmet T-890/16: Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Javno financiranje stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn — Pojedinačne potpore — Akt koji se ne može pobijati — Isključivo potvrđujući akt — Pripremni akt — Nedopuštenost”)	34
2019/C 65/44	Predmet T-891/16: Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije („Tužba zbog propusta — Državne potpore — Javno financiranje stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn — Pojedinačne potpore — Komisijino stajalište — Nedopuštenost”)	35
2019/C 65/45	Predmet T-447/17: Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Bowles protiv ESB-a („Javna služba — Osoblje ESB-a — Odluka o imenovanju glede radnog mjesta savjetnika predsjednika i koordinatora vijeća koji djeluje u okviru Izvršnog odbora — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Nepostojanje pravnog interesa — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)	36
2019/C 65/46	Predmet T-565/17: Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – CheapFlights International protiv EUIPO-a – Momondo Group (Cheapflights) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Cheapflights — Vraćanje prijave žiga ispitivaču radi ispitivanja apsolutnih razloga za odbijanje — Oспорavanje koje provodi nositelj ranijeg žiga — Obrazloženje pobijane odluke koje sadržava ocjenu valjanosti ranijeg žiga — Oспорavanje koje provodi nositelj ranijeg žiga — Djelomična nedopuštenost — Podredni zahtjevi podneseni na temelju članka 8. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 216/96 — Povlačenje žalbe pred žalbenim vijećem — Djelomična obustava postupka”)	36
2019/C 65/47	Predmet T-739/17: Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Euracoal i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Okoliš — Direktiva 2010/75/EU — Zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama — Provedbena odluka (EU) 2017/1442 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	37
2019/C 65/48	Predmet T-5/18: Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – Hamburg Beer Company protiv EUIPO-a (Hamburg BEER COMPANY) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Hamburg BEER COMPANY — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Očito pravno neosnovana tužba”)	38
2019/C 65/49	Predmet T-6/18: Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – Hamburg Beer Company protiv EUIPO-a (Hamburg Beer Company) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Hamburg Beer Company — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Očito pravno neosnovana tužba”)	39
2019/C 65/50	Predmet T-70/18: Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Sonova Holding protiv EUIPO-a (HEAR THE WORLD) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije HEAR THE WORLD — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	39
2019/C 65/51	Predmet T-702/18: Tužba podnesena 26. studenoga 2018. – Durand i drugi protiv Parlamenta	40
2019/C 65/52	Predmet T-720/18: Tužba podnesena 10. prosinca 2018. – AMVAC Netherlands protiv EASH-a	40
2019/C 65/53	Predmet T-725/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a (BRENT)	41

2019/C 65/54	Predmet T-726/18: Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Melin protiv Parlamenta	42
2019/C 65/55	Predmet T-736/18: Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Runnebaum Invest protiv EUIPO-a – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)	43
2019/C 65/56	Predmet T-738/18: Tužba podnesena 11. prosinca 2018. – Dragnea protiv Komisije	43
2019/C 65/57	Predmet T-743/18: Tužba podnesena 18. prosinca 2018. – Japan Tobacco protiv EUIPO-a – I. J. Tobacco Industry (IJ. TOBACCO INDUSTRY)	44
2019/C 65/58	Predmet T-744/18: Tužba podnesena 20. prosinca 2018. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (prikaz isprekidane elipse)	45
2019/C 65/59	Predmet T-749/18: Tužba podnesena 21. prosinca 2018. – Daimler protiv EUIPO-a (ROAD EFFICIENCY)	45
2019/C 65/60	Predmet T-753/18: Tužba podnesena 26. prosinca 2018. – C&A protiv EUIPO-a (#BESTDEAL) . . .	46
2019/C 65/61	Predmet T-116/18: Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2018. – Darmanin protiv EASO-a	47
2019/C 65/62	Predmet T-122/18: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a – Shimano Europe (PRO)	47
2019/C 65/63	Predmet T-520/18: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)	47
2019/C 65/64	Predmet T-521/18: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)	47
2019/C 65/65	Predmet T-522/18.: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)	48
2019/C 65/66	Predmet T-523/18: Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)	48

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2019/C 65/01)

Posljednja objava

SL C 54, 11.2.2019.

Prethodne objave

SL C 44, 4.2.2019.

SL C 35, 28.1.2019.

SL C 25, 21.1.2019.

SL C 16, 14.1.2019.

SL C 4, 7.1.2019.

SL C 455, 17.12.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Gascogne Sack Deutschland GmbH, ranije Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, Europske komisije (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA protiv Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, Europske komisije (C-146/17)

(Spojeni predmeti C-138/17 P i C-146/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tužba za naknadu štete — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Prekomjerno trajanje postupka u okviru dvaju predmeta pred Općim sudom Europske unije — Naknada štete koju su žalitelji navodno pretrpjeli — Imovinska šteta — Troškovi bankarske garancije — Uzročna veza — Zatezne kamate — Neimovinska šteta)

(2019/C 65/02)

Jezik postupka: francuski

Stranke

(predmet C-138/17 P)

Žalitelj: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i Á.M. Almendros Manzano, agenti)

Druge stranke u postupku: Gascogne Sack Deutschland GmbH, ranije Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA (zastupnici: F. Puel i E. Durand, *avocats*), Europska komisija (zastupnici: C. Urraca Caviedes, S. Noë i F. Erlbacher, agenti)

(predmet C-146/17 P)

Žalitelji: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA (zastupnici: F. Puel i E. Durand, *avocats*)

Druge stranke u postupku: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i Á.M. Almendros Manzano, agenti), Europska komisija

Izreka

1. Ukida se točka 1. izreke presude Općeg suda Europske unije od 10. siječnja 2017., Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/ Europska unija (T-577/14, EU:T:2017:1).
2. Odbija se žalba u predmetu C-146/17 P koju su podnijeli Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne SA.

3. Odbija se tužba za naknadu štete koju su podnijeli Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne SA u dijelu u kojem se njome zahtijeva obeštećenje u iznosu od 187 571 eura na temelju navodne imovinske štete koja se sastoji od plaćanja troškova bankarske garancije izvan razumnog roka za suđenje u okviru predmeta u kojima su donesene presude od 16. studenoga 2011., Groupe Gascogne/Komisija (T-72/06, neobjavljena, EU:T:2011:671) i od 16. studenoga 2011., Sachsa Verpackung/Komisija (T-79/06, neobjavljena, EU:T:2011:674).
4. Gascogne Sack Deutschland GmbH i Gascogne SA snosit će, osim vlastitih troškova, i ukupne troškove Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, u okviru ovih žalbi te vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
5. Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije, snosi vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
6. Europska komisija snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku u predmetu C-138/17 P.

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Kendrion NV, Europske komisije

(Predmet C-150/17 P) (¹)

(Žalba — Tužba za naknadu štete — Članak 340. drugi stavak UFEU-a — Prekomjerno trajanje postupka u okviru predmeta pred Općim sudom Europske unije — Naknada štete koju je žalitelj navodno pretrpio — Imovinska šteta — Troškovi bankarske garancije — Uzročna veza — Zatezne kamate — Neimovinska šteta)

(2019/C 65/03)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i E. Beysen, agenti)

Druge stranke u postupku: Kendrion NV (zastupnici: Y. de Vries, T. Ottervanger i E. Besselink, *advocaten*), Europska komisija (zastupnici: C. Urraca Caviedes, S. Noë i F. Erlbacher, agenti)

Izreka

1. Ukida se točka 1. izreke presude Općeg suda Europske unije od 1. veljače 2017., Kendrion/Europska unija (T-479/14, EU: T:2017:48).
2. Odbija se protužalba koju je podnio Kendrion NV.
3. Odbija se tužba za naknadu štete koju je podnio Kendrion NV u dijelu u kojem se njome nastoji popraviti imovinska šteta koja se sastoji od plaćanja troškova bankarske garancije izvan razumnog roka za suđenje u okviru predmeta u kojem je donesena presuda od 16. studenoga 2011., Kendrion/Komisija (T-54/06, neobjavljena, EU:T:2011:667).

4. Kendrion NV snosi, osim vlastitih troškova, i ukupne troškove Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, u okviru ove žalbe te vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
5. Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije, snosi vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
6. Europska komisija snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. – Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije protiv Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA, Europske komisije (C-174/17 P), Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA protiv Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, Europske komisije (C-222/17 P)

(Spojeni predmeti C-174/17 P i C-222/17 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tužba za naknadu štete — Članak 340. drugi stavak UFEU a — Prekomjerno trajanje postupka u okviru dvaju predmeta pred Općim sudom Europske unije — Naknada štete koju su žalitelji navodno pretrpjeli — Imovinska šteta — Troškovi bankarske garancije — Uzročna veza — Zatezne kamate)

(2019/C 65/04)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

(predmet C-174/17 P)

Žalitelj: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: prvo J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano i P. Giusta, agenti, zatim J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano, agenti)

Druge stranke u postupku: Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA (zastupnici: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt i S. Moya Izquierdo, *abogados*), Europska komisija (zastupnici: C. Urraca Caviedes, S. Noë, F. Erlbacher i F. Castilla Contreras, agenti)

(predmet C-222/17 P)

Žalitelji: Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA (zastupnici: S. Moya Izquierdo i M. Troncoso Ferrer, *abogados*)

Druge stranke u postupku: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: prvo J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano i P. Giusta, agenti, zatim J. Inghelram, Á.M. Almendros Manzano, agenti), Europska komisija

Izreka

1. Ukida se točka 1. izreke presude Općeg suda Europske unije od 17. veljače 2017., ASPLA i Armando Álvarez/Europska unija (T-40/15, EU:T:2017:105).
2. Odbija se žalba u predmetu C-222/17 P koju su podnijeli Plásticos Españoles SA (ASPLA) i Armando Álvarez SA.

3. Odbija se tužba za naknadu štete koju su podnijela društva Plásticos Españoles SA (ASPLA) i Armando Álvarez SA u dijelu u kojem se njome zahtijeva obeštećenje u iznosu od 3 495 038,66 eura na temelju imovinske štete pretrpljene zbog prekoračenja razumnog roka za suđenje u okviru predmeta u kojima su donesene presude od 16. studenoga 2011., ASPLA/Komisija (T-76/06, neobjavljena, EU:T:2011:672) i od 16. studenoga 2011., Álvarez/Komisija (T-78/06, neobjavljena, EU:T:2011:673).
4. Plásticos Españoles SA (ASPLA) i Armando Álvarez SA snosit će, osim vlastitih, i ukupne troškove Europske unije, koju zastupa Sud Europske unije, u okviru ovih žalbi te vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
5. Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije, snosi vlastite troškove u prvostupanjskom postupku.
6. Europska komisija snosi vlastite troškove u prvostupanjskom i žalbenom postupku u predmetu C-174/17 P.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.
SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl protiv Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST)

(Predmet C-216/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 1. stavak 5. — Članak 32. stavak 2. — Provedba javne nabave radova, robe i usluga — Okvirni sporazumi — Ugovorna odredba kojom se okvirni sporazum proširuje na druge javne naručitelje — Načela transparentnosti i jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima — Neutvrđivanje obujma uzastopne javne nabave odnosno utvrđivanje upućivanjem na redovne potrebe javnih naručitelja koji nisu potpisnici okvirnog sporazuma — Zabrana)

(2019/C 65/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

Druge stranke u postupku: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica – Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST)

uz sudjelovanje: Markas Srl, ATI – Zanetti Arturo & C. Srl e in proprio, Regione Lombardia

Izreka

Članak 1. stavak 5. i članak 32. stavak 2. četvrti podstavak Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o [javnoj nabavi radova, robe i usluga] moraju se tumačiti na način:

— da javni naručitelj može djelovati za svoj račun i za račun drugih jasno određenih javnih naručitelja koji nisu izravno strane okvirnog sporazuma ako se poštuju zahtjevi oglašavanja i pravne sigurnosti i, stoga, transparentnosti te

- da je isključeno da javni naručitelji koji nisu potpisnici tog okvirnog sporazuma ne odrede količinu usluga koja se može zahtijevati kada sklapaju ugovore provedbom tog sporazuma odnosno da je odrede upućivanjem na redovne potrebe jer bi u protivnom bila povrijeđena načela transparentnosti i jednakog postupanja prema gospodarskim subjektima koji su zainteresirani za sklapanje navedenog okvirnog sporazuma.

(¹) SL C 277, 21. 8. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) protiv Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Predmet C-219/17) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama — Stjecanje kvalificiranog udjela u kreditnoj instituciji — Postupak uređen Direktivom 2013/36/EU, Uredbom (EU) br. 1024/2013 i Uredbom (EU) br. 468/2014 — Složeni upravni postupak — Isključiva ovlast donošenja odluka Europske središnje banke (ESB) — Tužba podnesena protiv pripremnih akata koje je donijelo nadležno nacionalno tijelo — Navodna povreda pravomoćnosti nacionalne odluke”)

(2019/C 65/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Tuženici: Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

uz sudjelovanje: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.a.p.a., Sirefid SpA, Ennija Dorisa

Izreka

Članak 263. UFEU-a treba tumačiti na način da se njime nacionalni sudovi isključuju od provođenja nadzora zakonitosti akata o pokretanju postupka, pripremnih akata ili neobvezujućih prijedloga koje nacionalna nadležna tijela donose u okviru postupka uređenog člancima 22. i 23. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, člankom 4. stavkom 1. točkom (c) i člankom 15. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija te člancima 85. do 87. Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u). U tom pogledu nije relevantna okolnost da je nacionalnom sudu podnesena posebna tužba za utvrđenje akta ništavim zbog navodne povrede pravomoćnosti odluke nacionalnog suda.

(¹) SL C 283, 28. 8. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – France Télévisions SA protiv Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Predmet C-298/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/22/EZ — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Univerzalna usluga i prava korisnika — Poduzeće koje pruža elektroničku komunikacijsku mrežu koja se rabi za distribuciju radijskog i televizijskog emitiranja javnosti — Poduzeće koje nudi prikazivanje televizijskih programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu — Obveze prijenosa (must carry))

(2019/C 65/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: France Télévisions SA

Tuženik: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

uz sudjelovanje: Ministre de la Culture et de la Communication

Izreka

1. Članak 31. stavak 1. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da poduzeće koje nudi usluge prikazivanja televizijskih programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu samo zbog te činjenice ne treba smatrati poduzećem koje pruža elektroničku komunikacijsku mrežu koja se rabi za prenošenje radijskih ili televizijskih prijenosnih kanala za javnost.
2. Odredbe Direktive 2002/22, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica propiše, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, obvezu prijenosa (must carry) poduzećima koja nude prikazivanje televizijskih programa kontinuiranim prijenosom (streaming) i uživo na internetu a da pritom ne pružaju elektroničke komunikacijske mreže.

⁽¹⁾ SL C 256, 7. 8. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundespatentgericht – Njemačka) – S protiv EA, EB, EC

(Predmet C-367/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 510/2006 — Članak 4. stavak 2. točka (e) — Uredba (EU) br. 1151/2012 — Članak 7. stavak 1. točka (e) — Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti — Zahtjev za izmjenu specifikacije proizvoda — Šunka podrijetlom iz regije Schwarzwald, Njemačka („Schwarzwälder Schinken“) — Odredbe o pakiranju na području proizvodnje — Primjenjivost Uredbe (EZ) br. 510/2006 ili Uredbe (EU) br. 1151/2012)

(2019/C 65/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundespatentgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: S

Tuženici: EA, EB, EC

Izreka

Članak 4. stavak 2. točku (e) Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u vezi s člankom 8. Uredbe Komisije (EZ) br. 1898/2006 od 14. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe br. 510/2006 i članak 7. stavak 1. točku (e) Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode treba tumačiti na način da je zahtjev pakiranja proizvoda koji ima zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla na zemljopisnom području njegove proizvodnje opravdan, u skladu s tim člankom 4. stavkom 2. točkom (e), ako je nužno i proporcionalno sredstvo kako bi se očuvala kakvoća proizvoda, zajamčila njegova izvornost i osigurala kontrola specifikacije proizvoda za zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla. Na nacionalnom je sudu da ocijeni je li u pogledu zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla „Schwarzwälder Schinken” taj zahtjev opravdan nekim od gore navedenih ciljeva.

(¹) SL C 293, 4. 9. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt B protiv A-Brauerei

(Predmet C-374/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Državne potpore — Članak 107. stavak 1. UFEU-a — Porez na promet nekretnina — Oslobođenje — Prijenosi vlasništva nekretnine do kojih je došlo zbog postupaka preoblikovanja provedenih u okviru određenih grupa društava — Pojam „državna potpora” — Uvjet koji se odnosi na selektivnost — Opravdanje)

(2019/C 65/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt B

Tuženik: A-Brauerei

uz sudjelovanje: Bundesministerium der Finanzen

Izreka

Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da porezna pogodnost poput one u glavnom postupku, koja se sastoji od oslobođenja od poreza na promet nekretnina prijenosa vlasništva nekretnine do kojeg je došlo zbog postupka preoblikovanja koji uključuje isključivo društva iste grupe vezana udjelom sudjelovanja od barem 95 % u minimalnom i neprekinutom razdoblju od pet godina koje prethodi navedenom postupku i pet godina nakon njega, ne ispunjava uvjet selektivnosti dotične pogodnosti postavljen u toj odredbi.

(¹) SL C 309, 18. 9. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Stanley International Betting Ltd i Stanleybet Malta Ltd protiv Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-375/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 49. i 56. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga — Igre na sreću — Koncesija za priređivanje automatizirane igre loto i drugih bročanih igara s unaprijed određenim dobitcima prema modelu isključivog koncesionara — Ograničenje — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost)

(2019/C 65/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Tuženici: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

uz sudjelovanje: Lottomatica SpA, Lottomitalia Srl

Izreka

1. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onog iz glavnog postupka koji za koncesiju za priređivanje automatizirane igre loto i drugih bročanih igara s unaprijed određenim dobitcima predviđa model s isključivim koncesionarom – za razliku od ostalih lutrijskih igara, igara prognoze i kladenja kod kojih se primjenjuje model s više koncesionara – pod uvjetom da nacionalni sud utvrdi da se nacionalnim propisom stvarno nastoji dosljedno i sustavno ostvariti opravdane ciljeve na koje se dotična država članica poziva.
2. Članke 49. i 56. UFEU-a te načela nediskriminacije, transparentnosti i proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis i akti doneseni radi njegove provedbe, poput onih u predmetu iz glavnog postupka, koji za koncesiju za priređivanje automatizirane igre loto i drugih bročanih igara s unaprijed određenim dobitcima predviđaju visoku osnovnu vrijednost ugovora, pod uvjetom da je ta vrijednost formulirana na jasan, precizan i nedvosmislen način te da je objektivno opravdana, a na nacionalnom sudu je da to provjeri.
3. Članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi odredba poput one iz glavnog postupka, sadržana u modelu ugovora o koncesiji priloženom uz poziv na nadmetanje, kojom se predviđa oduzimanje koncesije za priređivanje automatizirane igre loto i drugih bročanih igara s unaprijed određenim dobitcima:
 - u slučaju bilo kojeg kaznenog djela za koje je podignuta optužnica, ako davatelj koncesije smatra da ono zbog svoje naravi, težine, načina počinjenja i povezanosti s djelatnošću za koju je dodijeljena koncesija, dovodi u pitanje pouzdanost, profesionalnost i moralne kvalitete koncesionara,
 - ili ako koncesionar počini povredu propisa o suzbijanju nedozvoljenog, nezakonitog i prikrivenog priređivanja igara, a posebno ako on sam ili društvo pod njegovim nadzorom ili s njime povezano društvo, neovisno o mjestu njegova poslovnog nastana, priređuje druge igre slične automatiziranoj igri loto i drugim bročanim igrama s unaprijed određenim dobitcima a da za to ne posjeduje potrebnu dozvolu,

pod uvjetom da su te odredbe opravdane, da se pokažu razmjerne zacrtanom cilju i da su u skladu s načelom transparentnosti, što nacionalni sud mora provjeriti imajući u vidu naznake sadržane u ovoj presudi.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden – Njemačka) – Torsten Hein protiv Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Predmet C-385/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Organizacija radnog vremena — Direktiva 2003/88/EZ — Pravo na plaćeni godišnji odmor — Članak 7. stavak 1. — Propis države članice koji dopušta da se kolektivnim ugovorom predvidi da se za potrebe izračuna naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora uzimaju u obzir razdoblja rada sa skraćenim radnim vremenom — Vremenski učinci presuda o tumačenju”)

(2019/C 65/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Torsten Hein

Tuženik: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Izreka

1. Članak 7. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, kao i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da se protiv nacionalnog propisa, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji za potrebe izračuna naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora dopušta da se kolektivnim ugovorom uzmu u obzir smanjenja plaće koja su posljedica činjenice da je tijekom referentnog razdoblja bilo dana u kojima se uopće nije stvarno radilo zbog rada sa skraćenim radnim vremenom, što je rezultiralo time da radnik za vrijeme najkraćeg godišnjeg odmora na koji ima pravo na temelju tog članka 7. stavka 1. prima naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora nižu od redovne plaće koju prima tijekom razdoblja u kojima radi. Na sudu koji je uputio zahtjev je da nacionalni propis protumači u najvećoj mogućoj mjeri u svjetlu teksta i svrhe Direktive 2003/88, tako da naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora koja se radnicima isplaćuje za najkraći odmor predviđen tim člankom 7. stavkom 1. ne bude niža od prosjeka redovne plaće koju su oni primali tijekom razdoblja u kojima su stvarno radili.
2. Ne treba vremenski ograničiti učinke ove presude i pravo Unije treba tumačiti na način da mu se protivi to da nacionalni sudovi na temelju nacionalnog prava štite legitimna očekivanja poslodavaca u pogledu opstanka sudske prakse najviših nacionalnih sudova, kojom je potvrđena zakonitost odredaba o plaćenim odmorima iz kolektivnog ugovora za građevinarstvo.

⁽¹⁾ SL C 318, 25. 9. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Bundesrepublik Deutschland protiv Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

(Spojeni predmeti C-412/17 i C-474/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Uredba (EZ) br. 562/2006 — Zakonik Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) — Članci 20. i 21. — Ukidanje nadzora državnih granica na unutarnjim granicama schengenskog područja — Kontrole unutar državnog područja države članice — Mjere koje imaju učinak istovjetan graničnoj kontroli — Propis države članice kojim se autobusnim prijevoznicima koji prelaze unutarnje granice schengenskog područja nalaže da provjeravaju putovnice i boravišne dozvole putnika — Sankcija — Prijetnja izricanja novčane kazne)

(2019/C 65/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesrepublik Deutschland

Tuženici: Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

Izreka

Članak 67. stavak 2. UFEU-a i članak 21. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom br. 610/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., treba tumačiti na način da im se protivni zakonodavstvo države članice poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koje svakog autobusnog prijevoznika koji pruža uslugu prekograničnog linijskog prijevoza unutar schengenskog područja na državno područje te države članice obvezuje da prije prelaska unutarnje granice kontrolira putovnicu i boravišnu dozvolu putnika, kako bi se spriječio prijevoz državljana trećih zemalja koji nemaju te putne isprave na nacionalno državno područje, i koje omogućava, kako bi se osiguralo poštovanje te obveze kontrole, da policijska tijela donesu odluku o zabrani takvih prijevoza pod prijetnjom izricanja novčanih kazni protiv prijevoznika za koje se utvrdi da su na to područje prevozili državljane trećih zemalja bez navedenih putnih isprava.

⁽¹⁾ SL C 330, 2. 10. 2017.
SL C 382, 13. 11. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – AREX CZ a.s. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-414/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. točka (b) podtočke i. i iii. — Članak 3. stavak 1. — Stjecanja unutar Zajednice trošarinske robe — Članak 138. stavak 1. i stavak 2. točka (b) — Isporuke unutar Zajednice — Lanac transakcija samo s jednim prijevozom — Pripisivanje prijevoza — Prijevoz u sustavu odgode plaćanja trošarina — Utjecaj na kvalifikaciju stjecanja unutar Zajednice)

(2019/C 65/13)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AREX CZ a.s.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku iii. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se primjenjuje na stjecanja unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarinama, na temelju kojih se trošarina obračunava na području države članice odredišta otpreme ili prijevoza tih proizvoda, a koja je obavio porezni obveznik čija ostala stjecanja ne podliježu porezu na dodanu vrijednost u skladu s člankom 3. stavkom 1. te direktive.
2. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku iii. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da se – u slučaju postojanja lanca uzastopnih transakcija koje su dovele samo do jednog prijevoza unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarinama u sustavu odgode plaćanja trošarina – stjecanje subjekta koji je obveznik plaćanja trošarina u državi članici odredišta ne može kvalificirati stjecanjem unutar Zajednice koje podliježe porezu na dodanu vrijednost na temelju te odredbe, ako se taj prijevoz ne može pripisati tom stjecanju.
3. Članak 2. stavak 1. točku (b) podtočku i. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da – u slučaju postojanja lanca uzastopnih stjecanja koji se odnosi na iste proizvode koji podliježu trošarinama i koji je doveo samo do jednog prijevoza unutar Zajednice tih proizvoda u sustavu odgode plaćanja trošarina – okolnost da su ti proizvodi prevezeni u tom sustavu nije odlučujuća za utvrđivanje kojem stjecanju valja pripisati prijevoz za potrebe njegova podvrgavanja porezu na dodanu vrijednost u skladu s tom odredbom.

⁽¹⁾ SL C 300, 11. 9. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Poljska) – Szef Krajowej Administracji Skarbowej protiv Skarpa Travel sp. z o.o.

(Predmet C-422/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Oporeživi događaj — Posebni sustav za putničke agencije — Članci 65. i 308. — Marža koju ostvaruje putnička agencija — Određivanje marže — Plaćanje predujma prije nego što putnička agencija isporuči uslugu putovanja — Stvarni trošak putničke agencije)

(2019/C 65/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Tuženik: Skarpa Travel sp. z o.o.

Izreka

1. Članke 65. i 306. do 310. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., treba tumačiti na način da kad putnička agencija, na koju se primjenjuje posebni sustav iz navedenih članaka 306. do 310., primi predujam za plaćanje turističkih usluga koje će pružiti putniku, obveza obračuna poreza na dodanu vrijednost (PDV) nastaje od primitka tog predujma sukladno navedenom članku 65., pod uvjetom da su u tom trenutku turističke usluge koje treba pružiti jasno navedene.
2. Članak 308. Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45, treba tumačiti na način da marža putničke agencije, a slijedom toga i njezina porezna osnovica, odgovara razlici između ukupnog iznosa, bez poreza na dodanu vrijednost (PDV), koji plaća putnik i stvarnog troška koji putnička agencija unaprijed ima zbog isporuke robe i usluga koje obavljaju drugi porezni obveznici, ako putnik od tih transakcija ima izravnu korist. Ako iznos predujma odgovara ukupnoj cijeni ili značajnom dijelu ukupne cijene turističke usluge i ako agencija još nije imala nikakav stvarni trošak ili samo ograničeni dio pojedinačnog ukupnog troška te usluge, ili pak ako pojedinačni stvarni trošak putovanja koji ima agencija ne može biti određen u trenutku plaćanja predujma, marža se može odrediti na temelju procjene ukupnoga stvarnog troška koji će ona u konačnici imati. Pri takvoj procjeni agencija mora po potrebi uzeti u obzir stvarne troškove koje je već imala kod primitka predujma. Prilikom izračuna marže, ukupni procijenjeni stvarni trošak oduzima se od ukupne cijene putovanja, a porezna osnovica PDV-a koji se plaća prilikom primitka predujma dobiva se tako da se iznos tog predujma pomnoži s postotnim udjelom koji tako utvrđena predviđiva marža ima u ukupnoj cijeni putovanja.

⁽¹⁾ SL C 357, 23. 10. 2017.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Tübingen – Njemačka) – Südwestrundfunk protiv Tila Rittingera, Patricia Woltera,
Haralda Zastere, Dagmar Fahner, Layle Sofan, Marca Schulte**

(Predmet C-492/17) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Potpore koje dodjeljuju države — Članak 107. stavak 1. UFUE-a —
Članak 108. stavak 3. UFUE-a — Javni pružatelji radiodifuzijskih usluga — Financiranje — Propis države
članice prema kojem su sve odrasle osobe koje posjeduju stambeni prostor na državnom području dužne
plaćati pristojbu javnim pružateljima radiodifuzijskih usluga)**

(2019/C 65/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Tübingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Südwestrundfunk

Tuženici: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Izreka

1. Članak 1. točku (c) Uredbe Vijeća br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFUE-a] treba tumačiti na način da izmjena sustava financiranja javne radiodifuzijske usluge u državi članici – koja se, poput one u glavnim postupcima, sastoji u tome da se pristojba za radiodifuzijske usluge na temelju posjedovanja prijavnika za radiodifuziju zamijeni doprinosom za radiodifuzijske usluge koji se osobito temelji na posjedu stambenog ili poslovnog prostora – ne predstavlja izmjenu zatečene potpore u smislu te odredbe koja se mora prijaviti Komisiji na temelju članka 108. stavka 3. UFUE-a.

2. Članke 107. i 108. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis poput onog u glavnim postupcima koji javnom pružatelju radiodifuzijske usluge daje ovlasti kojima se odstupa od općih pravila i koje mu omogućavaju da sam provede prisilnu naplatu nepodmirenih potraživanja na ime doprinosa za radiodifuzijske usluge.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 11. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverfassungsgericht – Njemačka) – postupak koji su pokrenuli Heinrich Weiss i dr.

(Predmet C-493/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ekonomska i monetarna politika — Odluka (EU) 2015/774 Europske središnje banke — Valjanost — Program kupnje vrijednosnih papira javnog sektora na sekundarnim tržištima — Članci 119. i 127. UFEU-a — Ovlasti ESB-a i Europskog sustava središnjih banaka — Održavanje stabilnosti cijena — Proporcionalnost — Članak 123. UFEU-a — Zabrana monetarnog financiranja država članica europodručja)

(2019/C 65/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverfassungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

uz sudjelovanje: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Izreka

1. Razmatranjem prvog, drugog, trećeg i četvrtog prethodnog pitanja nije utvrđeno postojanje nijednog elementa koji bi mogao utjecati na valjanost Odluke (EU) 2015/774 Europske središnje banke od 4. ožujka 2015. o programu kupnje vrijednosnih papira javnog sektora na sekundarnim tržištima, kako je izmijenjena Odlukom (EU) 2017/100 Europske središnje banke od 11. siječnja 2017.
2. Peto prethodno pitanje je nedopušteno.

⁽¹⁾ SL C 402, 27. 11. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Liège – Belgija) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv Marin-Simiona Suta

(Predmet C-514/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 4. točka 6. — Razlog za moguće neizvršenje europskog uhiđenog naloga — Kazneno djelo na kojemu se temelji presuda kojom je izrečena kazna zatvora u državi izdavateljici naloga koje se kažnjava samo novčanom kaznom u državi koja izvršava nalog)

(2019/C 65/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Marin-Simion Sut

Izreka

Članak 4. točku 6. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da, kada, kao u glavnom postupku, osoba koja je predmet europskoga uhiđenog naloga izdanog radi izvršenja kazne zatvora boravi u državi članici izvršenja i povezana je s potonjom obiteljskim, društvenim i profesionalnim vezama, pravosužno tijelo izvršenja može, zbog okolnosti u vezi sa socijalnom rehabilitacijom te osobe, odbiti izvršiti taj nalog, iako je prema pravu države članice izvršenja kazneno djelo za koje je taj nalog izdan kažnjivo samo novčanom kaznom, ako, u skladu s tim nacionalnim pravom, ta okolnost ne sprječava to da se kaznu zatvora izrečenu traženoj osobi stvarno izvrši u toj državi članici, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. – Mikola Janovič Azarov protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-530/17 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje sredstava i gospodarskih izvora — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere zamrzavanja sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštenje žaliteljeva imena — Odluka tijela treće države — Obveza Vijeća da provjeri da su prilikom donošenja te odluke poštovana prava obrane i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu”)

(2019/C 65/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mikola Janovič Azarov (zastupnici: A. Egger i G. Lansky, Rechtsanwälte)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i F. Naert, agenti)

Izreka

1. Presuda Općeg suda Europske unije od 7. srpnja 2017., Azarov/Vijeće (T-215/15, EU:T:2017:479), se ukida.
2. Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ukidaju se u dijelu u kojem se odnose na Mikolu Janoviča Azarova.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

⁽¹⁾ SL C 374, 6. 11. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Alpenchalets Resorts GmbH protiv Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Predmet C-552/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Usklađivanje poreznih zakonodavstava — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Posebna odredba za putničke agente — Iznajmljivanje smještaja za odmor koji se unajmljuje od drugih poreznih obveznika — Dodatne usluge — Glavne i pomoćne usluge — Snižena porezna stopa — Smještaj koji putnički agent u svoje ime stavlja na raspolaganje)

(2019/C 65/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alpenchalets Resorts GmbH

Tuženik: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Izreka

1. Članke 306. do 310. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da, kada putnički agent samo stavlja na raspolaganje smještaj za odmor koji unajmljuje od drugih poreznih obveznika ili kada se uz takvo stavljanje na raspolaganje smještaja za odmor nude i dodatne usluge, neovisno o njihovoj važnosti, svaka je od tih usluga jedinstvena i obuhvaćena posebnom odredbom za putničke agente.
2. Članak 98. stavak 2. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da se na uslugu putničkog agenta koja se sastoji od pružanja smještaja za odmor i koja potpada pod članak 307. te direktive ne može primijeniti snižena porezna stopa ili neka od sniženih poreznih stopa iz prvoispomenute odredbe.

⁽¹⁾ SL C 437, 18. 12. 2017.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – kazneni postupak protiv Imrana Syeda

(Predmet C-572/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Članak 4. stavak 1. — Pravo distribucije — Povreda — Roba namijenjena prodaji koja je označena motivima zaštićenima autorskim pravom — Skladištenje u komercijalne svrhe — Skladište odvojeno od prodavaonice)

(2019/C 65/20)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranka glavnog kaznenog postupka

Imran Syed

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da trgovčevo skladištenje robe označene motivom koji je zaštićen autorskim pravom na području države članice u kojoj se roba skladišti može predstavljati povredu ekskluzivnog prava distribucije nositelja autorskog prava u smislu te odredbe kada taj trgovac u prodavaonici nudi na prodaju, bez ovlaštenja spomenutog nositelja, robu istovjetnu onoj koju skladišti, pod uvjetom da je uskladištena roba doista namijenjena prodaji na području države članice na kojem je taj motiv zaštićen. Udaljenost između skladišta i prodavaonice ne može, sama po sebi, biti odlučujuća prilikom utvrđivanja je li uskladištena roba namijenjena prodaji na području te države članice.

⁽¹⁾ SL C 412, 4. 12. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Italija) – Francesca Cadeddu protiv Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

(Predmet C-667/17) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1083/2006 — Članak 2. točka 4. — Pojam „korisnik” — Članak 80. — Zabrana oduzimanja ili zadržavanja isplaćenih iznosa — Posebna davanja ili davanja s istovrsnim učinkom — Pojam — Stipendija sufinancirana iz Europskog socijalnog fonda — Izjednačavanje s dohodcima od nesamostalnog rada — Zadržavanje na ime predujma poreza na dohodak uvećanog za dodatne regionalne i općinske poreze”)

(2019/C 65/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Francesca Cadeddu

Tuženici: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Izreka

Članak 80. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999, u vezi s člankom 2. točkom 4. te uredbe, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalna porezna odredba poput one u glavnom postupku, koja porezu na dohodak fizičkih osoba podvrgava iznose koje im je kao stipendije dodijelilo javno tijelo odgovorno za provedbu projekta koji je odabralo upravljačko tijelo predmetnog operativnog programa u smislu članka 2. točke 3. navedene uredbe i koji je financiran sredstvima europskih strukturnih fondova.

⁽¹⁾ SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Mureș – Rumunjska) – kazneni postupak protiv Virgila Mailata, Delije Elene Mailat, Apcom Select SA

(Predmet C-17/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 19. i 29. i članak 135. stavak 1. točka (l) — Prijenos ukupne imovine ili njezina dijela — Izuzeće iznajmljivanja nepokretne imovine — Ugovor o najmu koji se odnosi na nekretninu namijenjenu poslovnoj djelatnosti i na pokretne potrebne za tu djelatnost — Isporuke koje se odnose na nekretninu u vezi s kojima je odbijen PDV — Ispravak)

(2019/C 65/22)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Mureș

Stranke glavnog kaznenog postupka

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Izreka

1. Pojam „prijenos ukupne imovine ili njezina dijela” u smislu članka 19. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost valja tumačiti na način da ne obuhvaća transakciju kojom se nekretnina koja je služila poslovnoj djelatnosti iznajmljuje sa svom dugotrajnom imovinom i inventarom potrebnim za tu djelatnost, čak i ako najmodavac nastavlja obavljati najmodavčevu djelatnost pod istim nazivom.
2. Članak 135. stavak 1. točku (l) Direktive 2006/112 valja tumačiti na način da ugovor o najmu koji se odnosi na nekretninu koja je služila poslovnoj djelatnosti te na svu dugotrajnu imovinu i inventar potreban za tu djelatnost čini jedinstvenu isporuku u okviru koje je najam nekretnine glavna isporuka.

⁽¹⁾ SL C 123, 9. 4. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 19. prosinca 2018. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-51/18) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 2. stavak 1. — Upravna praksa koja se sastoji od oporezivanja PDV-om naknade koja se duguje autoru izvornika umjetničkog djela na temelju prava slijeđenja)

(2019/C 65/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: N. Gossement i B.-R. Killmann, agenti)

Tuženik: Republika Austrija (zastupnik: G. Hesse, agent)

Izreka

1. Time što je propisala da naknada koja se duguje autoru izvornika umjetničkog djela na temelju prava slijeđenja podliježe porezu na dodanu vrijednost, Republika Austrija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost.
2. Republici Austriji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (puni sastav) od 10. prosinca 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Session (Škotska), Edinburgh – Royaume-Uni) – Andy Wightman i dr. protiv Secretary of State for Exiting the European Union

(Predmet C-621/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 50. UEU-a — Obavijest države članice o namjeri povlačenja iz Europske unije — Posljedice obavijesti — Pravo na jednostrani opoziv obavijesti — Uvjeti”)

(2019/C 65/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Tuženik: Secretary of State for Exiting the European Union

uz sudjelovanje: Chrisa Leslieja, Toma Brakea

Izreka

Članak 50. UEU-a treba tumačiti na način da, ako je država članica obavijestila Europsko vijeće, u skladu s tim člankom, o svojoj namjeri povlačenja iz Europske unije, navedeni članak dopušta toj državi članici da – sve dok sporazum o povlačenju sklopljen između navedene države članice i Europske unije nije stupio na snagu ili, ako do sklapanja ne dođe, sve dok ne istekne rok od dvije godine predviđen stavkom 3. tog članka, koji se eventualno može produljiti u skladu s tim stavkom – jednostrano, jednoznačno i bezuvjetno povuče tu obavijest dopisom u pisanom obliku Europskom vijeću, nakon što dotična država članica donese odluku o opozivu u skladu sa svojim ustavnim odredbama. Cilj je takvog opoziva potvrditi članstvo te države članice u Europskoj uniji u neizmijenjenim uvjetima u pogledu njezina statusa države članice, čime se navedenim opozivom završava postupak povlačenja.

⁽¹⁾ SL C 445, 10. 12. 2018.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. lipnja 2018. uputio Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Rumunjska) – Uniunea Națională a Barourilor din România protiv Marcel – Vasile Holunga

(Predmet C-370/18)

(2019/C 65/25)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uniunea Națională a Barourilor din România

Tuženik: Marcel – Vasile Holunga

Rješenjem od 13. prosinca 2018., Sud (osmo vijeće) proglasio je zahtjev za prethodnu odluku očito nedopuštenim.

Žalba koju je 21. lipnja 2018. podnio Senetic S.A. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. travnja 2018. u predmetu T-207/17: Senetic protiv EUIPO-a

(Predmet C-408/18 P)

(2019/C 65/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Senetic S.A. (zastupnik: M. Krekora, *advokat*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), HP Hewlett Packard Group LLC

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 13. prosinca 2018. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 21. lipnja 2018. podnio Senetic S.A. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 24. travnja 2018. u predmetu T-208/17: Senetic protiv EUIPO-a

(Predmet C-409/18 P)

(2019/C 65/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Senetic S.A. (zastupnik: M. Krekora, *advokat*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), HP Hewlett Packard Group LLC

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 13. prosinca 2018. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 14. kolovoza 2018. podnio Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. lipnja 2018. u predmetu T-165/17: Emcur protiv EUIPO-a

(Predmet C-533/18 P)

(2019/C 65/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (zastupnik: K. Bröcker, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 8. siječnja 2019. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2018. uputio Sąd Rejonowy w Słupsku (Poljska) – kazneni postupak protiv JI

(Predmet C-634/18)

(2019/C 65/29)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Słupsku

Stranke glavnog postupka

Ji

Prethodna pitanja

1. Treba li pravilo prava Unije iz članka 4. stavka 2. točke (a) u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Okvirne odluke Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom⁽¹⁾ tumačiti na način da joj nije protivno to da se pojam „znatna količina droge” tumači u svakom pojedinačnom slučaju ocjene nacionalnog suda, pri čemu takva ocjena ne zahtijeva nikakav objektivni kriterij, a osobito ne zahtijeva utvrđenje da počinitelj kaznenog djela posjeduje drogu za obavljanje jedne od aktivnosti navedene u članku [2.] stavku [1.] točki (a) te okvirne odluke, odnosno za proizvodnju, nuđenje, nuđenje na prodaju, distribuciju, posredovanje, isporuku pod bilo kakvim uvjetima?
2. Jesu li mjere sudske zaštite kojima se osigurava djelotvornost i učinkovitost pravila prava Unije utvrđenih u Okvirnoj odluci 2004/757/PUP, osobito u njezinu članku 4. stavku 2. točki (a) u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) te [okvirne odluke], s obzirom na to da poljski Zakon o sprečavanju zlouporabe droga ne sadržava preciznu formulaciju koja se odnosi na znatnu količinu droge i da sastavima sudova prepušta da taj pojam protumače u konkretnom predmetu u okviru takozvane diskrecijske ovlasti suca, dostatne da se poljskim građanima zajamči djelotvorna zaštita koja proizlazi iz pravila prava Unije kojima se utvrđuju minimalne odredbe vezane za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom?
3. Je li nacionalno pravno pravilo iz članka 62. stavka 2. Zakona o sprečavanju zlouporabe droga u skladu s pravom Unije, a osobito s [pravnim pravilom] iz članka 4. stavka 2. točke (a) u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Okvirne odluke 2004/757/PUP i, ako je tako, je li tumačenje pojma „znatna količina psihotropnih tvari i opojnih droga” koje su utvrdili poljski sudovi protivno pravilu prava Unije prema kojem težoj kaznenoj odgovornosti podliježe svatko tko počinu kazneno djelo posjedovanja velike količine droge za obavljanje jedne od aktivnosti navedene u članku 2. stavku 1. točki (c) Okvirne odluke 2004/757/PUP?

4. Je li članak 62. stavak 2. Zakona o sprečavanju zlouporabe droga kojim se utvrđuje teža kaznena odgovornost za kazneno djelo posjedovanja znatne količine psihotropnih tvari i opojnih droga prema tumačenju poljskih nacionalnih sudova protivan načelu jednakosti i nediskriminacije (članak 14. [Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava], članci 20. do 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člankom 6. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji)?

⁽¹⁾ SL L 335, str. 8.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. listopada 2018. uputio Sąd Rejonowy w Chełmnie (Poljska) –
Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv ZP**

(Predmet C-671/18)

(2019/C 65/30)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Tuženik: ZP

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu članka 7. stavka 2. točke (i) podtočke iii. i članka 20. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne ⁽¹⁾ kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka), tumačiti na način da se njome dopušta sudu da odbije izvršenje odluke tijela države izdavateljice koje nije sud ako se utvrdi da je ona dostavljena na način kojim se povređuje pravo stranke na učinkovitu obranu pred sudom?
2. Konkretno, može li temelj za odbijanje izvršenja biti utvrđenje da, unatoč poštovanju postupaka o dostavi koji su na snazi u državi izdavateljici i utvrđenih rokova za osporavanje odluke iz članka 1. točke (a) podtočaka i. i iii. Okvirne odluke 2005/214/PUP, stranci s boravištem u državi izvršiteljici u fazi postupka koji je prethodio upućivanju predmeta sudu nije osigurana stvarna i djelotvorna mogućnost zaštite njezinih prava jer nije imala dovoljno vremena kako bi na odgovarajući način odgovorila na obavijest o izricanju kazne?
3. Može li u skladu s odredbama članka 3. Okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP opseg pravne zaštite osoba u odnosu na koje novčana kazna treba biti priznata ovisiti o tome je li postupak izricanja kazne administrativne, prekršajne ili kaznene prirode?

4. S obzirom na ciljeve i načela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2005/214/PUP, uključujući njezin članak 3., podliježu li izvršenju odluke izvansudskih tijela izdane na temelju odredbi prava države izdavateljice kojima se za prometni prekršaj tereti osoba na koju je vozilo registrirano, odnosno odluke koje su izdane samo na temelju podataka dobivenih u okviru prekogranične razmjene podataka iz registra vozila a da se nije proveo istražni postupak u tom predmetu, uključujući utvrđivanje stvarnog počinitelja prekršaja?

⁽¹⁾ SL L 76, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 69.

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe (SL L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2018. uputio Tribunalul București (Rumunjska) –
TK protiv Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

(Predmet C-708/18)

(2019/C 65/31)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TK

Tuženik: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 ⁽¹⁾ o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, to jest članak 5. stavak 2. Zakona br. 677/2001 i članak 6. Odluke Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Nacionalno tijelo za nadzor obrade osobnih podataka; u daljnjem tekstu: ANSPDCP) br. 52/2012, koja predviđa mogućnost uporabe videonadzora kako bi se zajamčila sigurnost i zaštita osoba, imovine i vrijednosti te za ostvarenje zakonitih interesa, a da ispitanik nije dao svoj pristanak?
2. Treba li članke 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se ograničenjem prava i sloboda putem videonadzora poštuje načelo proporcionalnosti, udovoljava zahtjevu nužnosti i ciljevima u općem interesu ili zahtjevu zaštite prava i sloboda drugih, u kojem slučaju subjekt može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?
3. Treba li članak 7. točku (f) Direktive (EZ) br. 95/46 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da „zakonit[i] interes” izvršitelja obrade mora u trenutku obrade biti dokazan, postojeći i stvaran?

4. Treba li članak 6. stavak 1. točku (e) Direktive (EZ) br. 95/46 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka tumačiti na način da je obrada (videonadzor) pretjerana i neprikladna kada subjekt može poduzeti druge mjere za zaštitu zakonitog interesa o kojem je riječ?

(¹) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2018. uputila Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska) – CT protiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Predmet C-716/18)

(2019/C 65/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Timișoara

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CT

Druge stranke u žalbenom postupku: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

Prethodna pitanja

1. Nalaže li članak 288. stavak 1. točka 4. Direktive Vijeća Europske unije 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹), da u okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima fizička osoba provodi gospodarsku aktivnost obavljanjem slobodnih profesija te iznajmljivanjem nekretnine, ostvarujući na taj način prihode na kontinuiranoj osnovi, utvrđivanje određene poslovne aktivnosti kao glavne aktivnosti kako bi se provjerilo može li se iznajmljivanje kvalificirati kao njezina popratna aktivnost te, ako je odgovor potvrđan, na temelju kojih se kriterija može utvrditi ta glavna aktivnost, odnosno trebaju li se prethodno navedene odredbe tumačiti na način da sve poslovne aktivnosti kojima se provodi gospodarska aktivnost te fizičke osobe predstavljaju „glavnu aktivnost”?
2. Ako nekretnina koju fizička osoba iznajmljuje trećoj osobi nije namijenjena niti se koristi za obavljanje ostalih gospodarskih aktivnosti te osobe, tako da se ne može uspostaviti poveznica između iznajmljene nekretnine i obavljanja različitih profesija dotične osobe, može li se na temelju članka 288. stavka 1. točke 4. Direktive 2006/112 aktivnost iznajmljivanja kvalificirati kao „popratna aktivnost”, zbog čega se ona isključuje iz izračuna prometa, koji služi kao referentna vrijednost u svrhu primjene posebnog sustava izuzeća za mala poduzeća?

3. Je li u slučaju opisanom u drugom pitanju za kvalifikaciju iznajmljivanja kao „popratne aktivnosti” relevantna činjenica da se ona provodi u korist treće osobe, pravne osobe čiji je član i direktor fizička osoba te čije se sjedište nalazi na dotičnoj nekretnini, a obavlja poslovnu aktivnost iste vrste kao dotična fizička osoba?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Žalba koju je 23. studenoga 2018. podnio Bank for Development and Foreign Economic Affairs
(Vnesheconombank) protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-737/
14, Vnesheconombank (VEB) protiv Vijeća**

(Predmet C-731/18 P)

(2019/C 65/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (zastupnici: J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе presudu Općeg suda (šesto vijeće) od 13. rujna 2018. u predmetu T-737/14;
- konačno riješi spor na način da prihvati zahtjeve tužitelja, a sada žalitelja u žalbenom postupku, odnosno da poništi članak 1. Odluke 2014/512/ZVSP (¹) od 31. srpnja 2014., članak 5. Uredbe (EU) 833/2014 (²) od 31. srpnja 2014., novi članak 1. u skladu s Odlukom 2014/659/ZVSP (³) od 8. rujna 2014. i novi članak 5. u skladu s Uredbom (EU) 960/2014 (⁴) od 8. rujna 2014., u mjeri u kojoj se odnose na VEB te isključi njegovo ime iz priloga navedenim odredbama u koje je uvršten;
- naloži Vijeću snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj žalbi žalitelj navodi četiri žalbena razloga:

1. Pogreška koja se tiče prava jer se u presudi pogrešno tvrdi da je Vijeće ispunilo svoju obvezu obrazlaganja.
2. Pogreška koja se tiče prava jer se u presudi pogrešno tvrdi da ne postoji očita pogreška u ocjeni činjenica na kojima se temelje relevantne odredbe pobijanih akata. To također dovodi do zlouporabe ovlasti.
3. Pogreška koja se tiče prava jer se u presudi pogrešno tvrdi da je poštovano pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.

4. Pogreška koja se tiče prava jer se u presudi pogrešno tvrdi da je poštovano VEB-ovo pravo vlasništva. To dovodi do povrede načela jednakosti.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 13.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 1.)
- ⁽³⁾ Odluka Vijeća 2014/659/ZVSP do 8. rujna 2014. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 271, str. 54.)
- ⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 960/2014 od 8. rujna 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 271, str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. studenoga 2018. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och
musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) protiv Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning
AB**

(Predmet C-753/18)

(2019/C 65/34)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Druge stranke u postupku: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Prethodna pitanja

1. Znači li iznajmljivanje automobila, standardno opremljenih radio prijamnicima, da je iznajmljivač automobila korisnik koji izvršava radnju priopćavanja javnosti u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29 ⁽¹⁾ i članka 8. stavka 2. Direktive 2006/115 ⁽²⁾?
2. Koji je značaj, ako uopće postoji, opsega djelatnosti iznajmljivanja automobila i trajanja najma?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL 2006., L 376, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 218.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2018. uputio Judecătoria Rădăuți (Rumunjska) – OF
protiv PG-a**

(Predmet C-759/18)

(2019/C 65/35)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Rădăuți

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OF

Tuženik: PG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 2201/2003⁽¹⁾ tumačiti na način da propust tužene da istakne prigovor međunarodne nenadležnosti rumunjskih sudova za odlučivanje u postupku čiji je predmet „razvod braka kad braćni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete” znači njezin prešutni pristanak da o predmetu odluči sud kojem je tužitelj podnio tužbu kad stranke imaju svoje uobičajeno boravište u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji), a zahtjev za razvod braka je podnesen sudu države koje su stranke državljani?
2. Treba li članak 3. stavak 1. i članak 17. Uredbe (EZ) br. 2201/2003 tumačiti na način da sud mora ili može po službenoj dužnosti paziti na međunarodnu nadležnost rumunjskih sudova koji trebaju odlučivati o „razvodu braka kad braćni drugovi imaju zajedničko maloljetno dijete” kad ne postoji sporazum stranaka koje borave u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji) o odabiru nadležnog suda (s posljedičnim odbijanjem zahtjeva ako o njemu nisu nadležni odlučivati rumunjski sudovi), s time da to ima prednost u odnosu na odredbe članka 915. stavka 2. Codul del procedură civilă (Zakonik o parničnom postupku), u skladu s kojima se može istaknuti prigovor vezan uz isključivu mjesnu nadležnost i o mjesnoj nenadležnosti Judecătoria Rădăuți (Prvostupanjski sud u Rădăuți, Rumunjska) [s posljedičnim utvrđenjem nenadležnosti za odlučivanje u predmetu i ustupanjem predmeta Judecătoria Sectorului 5 București (Prvostupanjski sud Prvog okruga u Bukureštu, Rumunjska) kako bi odlučila o meritumu], prije svega zato što su ti članci nepovoljniji u odnosu na odredbu nacionalnog prava [članak 915. stavak 2. Codul de procedură civilă (Zakonika o parničnom postupku)]?
3. Treba li tekst članka 12. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 2201/2003, to jest dio u kojem se navodi „ako su braćni drugovi i nositelji roditeljske odgovornosti [...] na neki drugi nedvosmisleni način prihvatili nadležnost sudova u trenutku pokretanja postupka pred sudom”, tumačiti na način da – kad stranke koje imaju uobičajeno boravište u drugoj državi članici [Europske unije] (u ovom slučaju Italiji) kao nadležan sud za odlučivanje o razvodu braka odaberu sud države koje su oni državljani [Judecătoria Rădăuți (Prvostupanjski sud u Rădăuți)] – potonji sud automatski postaje nadležan za odlučivanje o dijelovima zahtjeva koji se odnose na „ostvarivanje roditeljske skrbi, boravište djeteta i uzdržavanje koje su roditelji dužni plaćati u vezi s rastom i obrazovanjem djeteta”?
4. Treba li izraz „roditeljska odgovornost” iz članka 2. točke 7. i članka 12. Uredbe (EZ) br. 2201/2003 tumačiti na način da obuhvaća i izraze „roditeljska skrb” iz članka 483. Codul civil (Građanski zakonik), „boravište djeteta”, uređeno člankom 400. Codul civil (Građanski zakonik), i „uzdržavanje koje su roditelji dužni plaćati u vezi s rastom i obrazovanjem djeteta”, uređeno člankom 402. Codul civil (Građanski zakonik)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

**Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće)
od 17. listopada 2018. u predmetu T-26/17, Jalkh protiv Parlamenta**

(Predmet C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Jean-François Jalkh (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu koju je 17. listopada 2018. donijelo sedmo vijeće Općeg suda Europske unije (T-26/17);
- i prema tome:
- poništi odluku Europskog parlamenta od 22. studenoga 2016. kojom se donosi izvješće br. A8-0319/2016 o zahtjevu za ukidanje imuniteta i povlastica Jean-Françoisu JALKHU, članu Europskog parlamenta;
- temeljem prava odluči o iznosu koji žalitelju treba dodijeliti u pogledu troškova postupka;
- naloži Europskom parlamentu snošenje cjelokupnih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi temelje se na povredi prava Unije, pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj kvalifikaciji pravne prirode činjenica te očitoj pogrešci u ocjeni.

1. Uvodna razmatranja iz presude

Suprotno navodu Općeg suda iz točke 21. pobijane presude, neukidanjem parlamentarnog imuniteta stranci se ne oduzima mogućnost da protiv zastupnika u Francuskoj zahtijeva naknadu štete samo u građanskom postupku, na temelju krivnje (članak 1240. Građanskog zakonika).

2. Prvi tužbeni razlog koji je Opći sud analizirao

Analiza Općeg suda temelji se na zamjeni dvaju odredaba. Točka H dio je obrazloženja koje se poziva na članak 8. Protokola br. 7, koji se odnosi na izražavanje mišljenja, dok Opći sud svoje obrazloženje o tom istom predmetu izlaže u točkama 44. do 46., pozivajući na članak 9. Protokola br. 7, koji se odnosi na imunitet, koji upućuje na relevantne nacionalne odredbe.

3. Drugi i treći tužbeni razlog koje je Opći sud ispitao

Opći sud počinio je očitu pogrešku u ocjeni jer *Radnom dokumentu Glavne uprave za istraživanje Europskog parlamenta o „Parlamentarnom imunitetu u državama članicama Europske zajednice i Europskom parlamentu, serija pravna pitanja”* nije dao normativnu vrijednost i nije uzeo u obzir načela koja su ondje navedena, što ga je dovelo do pogrešne ocjene članka 9. Protokola br. 7 s obzirom na činjenice predmetnog slučaja.

4. Četvrti tužbeni razlog koji je Opći sud ispitao

- Postojeća sudska praksa

Suprotno onomu što navodi Opći sud, postojala je ustaljena sudska praksa Parlamenta „*da se odbijaju zahtjevi za ukidanje parlamentarnog imuniteta koji se temelje na činjenicama koje su povezane s političkom aktivnošću zastupnika*”, što ga je moralo dovesti do drukčijeg zaključka o ukidanju parlamentarnog imuniteta.

- *Fumus persecutionis*

Nema nikakvog nadzora sudskih tijela u pogledu stranačke prirode neke udruge, što je Opći sud morao uzeti u obzir prilikom samog čitanja Zakona od 29. srpnja 1881.

Opći sud mogao je ispitivanjem izjave Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme provjeriti stranačku prirodu te udruge, koja zahtijeva prestanak stranke Front National i koja je stoga zapravo politički protivnik Jean-François Jalkha.

Riječ je o jasnom slučaju *fumus persecutionis*.

**Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnio Jean-François Jalkh protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće)
od 17. listopada 2018. u predmetu T-27/17, Jalkh protiv Parlamenta**

(Predmet C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Jean-François Jalkh (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od suda zahtijeva da:

- ukinе presudu koju je 17. listopada 2018. donijelo sedmo vijeće Općeg suda Europske unije (T-27/17);
- i prema tome:
- poništi odluku Europskog parlamenta od 22. studenoga 2016. kojom se donosi izvješće br. A8-0319/2016 o zahtjevu za ukidanje imuniteta i povlastica Jean-Françoisu JALKHU, članu Europskog parlamenta;
- temeljem prava odluči o iznosu koji žalitelju treba dodijeliti u pogledu troškova postupka;
- naloži Europskom parlamentu snošenje cjelokupnih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi temelje se na povredi prava Unije, pogrešci koja se tiče prava i pogrešnoj kvalifikaciji pravne prirode činjenica te očitoj pogrešci u ocjeni.

1. Uvodna razmatranja iz presude

Suprotno navodu Općeg suda iz točke 21. pobijane presude, neukidanjem parlamentarnog imuniteta stranci se ne oduzima mogućnost da protiv zastupnika u Francuskoj zahtijeva naknadu štete samo u građanskom postupku, na temelju krivnje (članak 1240. Građanskog zakonika).

2. Prvi tužbeni razlog koji je Opći sud analizirao

Analiza Općeg suda temelji se na zamjeni dvaju odredaba. Točka H dio je obrazloženja koje se poziva na članak 8. Protokola br. 7, koji se odnosi na izražavanje mišljenja, dok Opći sud svoje obrazloženje o tom istom predmetu izlaže u točkama 44. do 46., pozivajući na članak 9. Protokola br. 7, koji se odnosi na imunitet, koji upućuje na relevantne nacionalne odredbe.

3. Drugi i treći tužbeni razlog koje je Opći sud ispitao

Opći sud počinio je očitu pogrešku u ocjeni jer *Radnom dokumentu Glavne uprave za istraživanje Europskog parlamenta o „Parlamentarnom imunitetu u državama članicama Europske zajednice i Europskom parlamentu, serija pravna pitanja”* nije dao normativnu vrijednost i nije uzeo u obzir načela koja su ondje navedena, što ga je dovelo do pogrešne ocjene članka 9. Protokola br. 7 s obzirom na činjenice predmetnog slučaja.

4. Četvrti tužbeni razlog koji je Opći sud ispitao

— Postojeća sudska praksa

Suprotno onomu što navodi Opći sud, postojala je ustaljena sudska praksa Parlamenta „*da se odbijaju zahtjevi za ukidanje parlamentarnog imuniteta koji se temelje na činjenicama koje su povezane s političkom aktivnošću zastupnikâ*”, što ga je moralo dovesti do drukčijeg zaključka o ukidanju parlamentarnog imuniteta.

— *Fumus persecutionis*

Nema nikakvog nadzora sudskih tijela u pogledu stranačke prirode neke udruge, što je Opći sud morao uzeti u obzir prilikom samog čitanja Zakona od 29. srpnja 1881.

Opći sud mogao je ispitivanjem teksta pozivnice na kolokvij *Fédération des Maisons des Potes* provjeriti stranačku prirodu te udruge, koja je politički protivnik stranke *Front National* i Jean-François Jalkha.

Riječ je o jasnom slučaju *fumus persecutionis*.

Žalba koju je 21. prosinca 2018. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-29/17, RQ protiv Komisije

(Predmet C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-P. Keppenne, J. Baquero Cruz, agenti)

Druga stranka u postupku: RQ

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije (sedmo prošireno vijeće) od 24. listopada 2018. u predmetu T-29/17, u dijelu u kojem se njome poništava odluka Komisije C(2016) 1449 *final* od 2. ožujka 2016., koja se odnosi na zahtjev za ukidanje RQ-ova imuniteta od sudskih postupaka RQ-u;
- odbije tužbu za poništenje koju je Općem sudu Europske unije podnijela druga stranka u žalbenom postupku, i konačno odluči o pitanjima koja su predmet ove žalbe, ili, ako stanje postupka ne dopušta da Sud o tome odluči, vrati predmet na odlučivanje Općem sudu;
- naloži tužitelju u prvom stupnju snošenje Komisijinih troškova u prvostupanjskom postupku i postupku povodom ove žalbe.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi Komisija ističe tri žalbena razloga:

1. Prvo, za razliku od Općeg suda, Komisija smatra da odluka o ukidanju imuniteta nije akt koji negativno utječe na tužitelja i stoga ne može biti predmet tužbe za poništenje. Pobijana presuda stoga sadržava pogrešku koja se tiče prava u dijelu u kojem se u njoj smatra da je tužba dopuštena.
 2. Drugo, Komisija smatra da se u pobijanoj presudi pogrešno tumači pravo na saslušanje, iz članka 41. stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer se to tumačenje temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni članka 4. stavka 3. UEU-a (načelo lojalne suradnje) i općeg načela uzajamnog povjerenja između Unijinih tijela i tijela država članica.
 3. Treće, Komisija smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom kvalifikacije Komisijina postupanja u predmetnom slučaju, jer je smatrao da se njime nije dovoljno poštovalo tužiteljevo pravo na saslušanje.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 6. prosinca 2018. – Coveris Rigid France protiv Komisije

(Predmet T-531/15) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište prehrambene ambalaže za maloprodaju — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a — Načelo osobne odgovornosti — Nepostojanje gospodarskog kontinuiteta — Jednako postupanje”)

(2019/C 65/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Coveris Rigid France, prije Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Francuska) (zastupnici: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg i L. Stammwitz, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Biolan, F. Jimeno Fernández i L. Wildpanner, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluke Komisije C(2015) 4336 *final* od 24. lipnja 2015. o postupku primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.39563 – Prehrambena ambalaža za maloprodaju), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Coveris Rigid France nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Presuda Općeg suda od 6. prosinca 2018. – Tomasz KawałkoTrofeum protiv EUIPO-a – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Predmet T-115/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije KINDERPRAMS — Raniji nacionalni figurativni žigovi Kinder — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost ili sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 65/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdynia, Poljska) (zastupnik: P. Moksa, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Bonne i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ferrero SpA (Alba, Italija) (zastupnici: F. Jacobacci i L. Ghedina, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2017. (predmet R 1112/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Ferrero i Tomasz KawałkoTrofeum.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tomasz KawałkoTROFEUM nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 161, 7. 5. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – GM i dr. protiv Komisije

(Predmet T-539/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Dužnosnici — Izmjena Pravilnika o osoblju — Uredba (EU, Euratom) br. 1023/2013 — Vrste radnih mjesta — Prijelazne odredbe u vezi s razvrstavanjem vrsta radnih mjesta — Članak 31. Priloga XIII. Pravilniku — Asistenti u prijelaznom razdoblju — Promaknuće na temelju članka 45. Pravilnika koje se dopušta samo u okviru karijernih tokova koji odgovaraju postojećoj vrsti radnog mjesta — Isključenje dužnosnika AST 9 iz postupka promaknuća — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Potvrđujući akt — Litispendencija — Očita nedopuštenost — Članak 129. Poslovnika — Prigovor nedopuštenosti — Članak 130. Poslovnika”)

(2019/C 65/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: GM, GN, GO i GP (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, a zatim C. Berardis-Kayser i G. Gattinara i naposljetku G. Berscheid i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i kojim se žele poništiti Komisijine odluke kojima je njezino tijelo za imenovanje tužitelje razvrstalo na radno mjesto „asistent u prijelaznom razdoblju”, zbog čega su oni s učinkom od 1. siječnja 2014. izgubili mogućnost da ih se promakne u viši razred.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove i polovinu troškova koje su imali GM, GN, GO i GP.
3. GM, GN, GO i GP snosit će polovinu vlastitih troškova.
4. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove koji odgovaraju njihovim odnosnim zahtjevima za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 96 od 23.3.2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-16/15 i proslijeđen Općem sudu Europske unije 1.9.2016.).

Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – QC protiv Europskog vijeća**(Predmet T-834/16) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Izjava EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. — Priopćenje za javnost — Pojam „međunarodni sporazum” — Utvrđivanje autora akta — Doseg akta — Sjednica Europskog vijeća — Sastanak šefova država ili vlada država članica Europske unije održan u prostorijama Europskog vijeća — Svojstvo predstavnika država članica Unije na sastanku s predstavnikom treće države — Članak 263. prvi stavak UFEU-a — Nenadležnost”)

(2019/C 65/42)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: QC (zastupnik: C. Ladis, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, M.-M. Joséphidès i J.-P. Hix, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje sporazuma koji su Europsko vijeće i Republika Turska navodno sklopili 18. ožujka 2016., naslovljenog „Izjava EU-a i Turske, 18. ožujka 2016.” i s druge strane, zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a za utvrđenje toga da je Vijeće Europske unije nezakonito propustilo poduzeti mjere.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. QC i Europsko vijeće snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.

Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije**(Predmet T-890/16) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Javno financiranje stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn — Pojedinačne potpore — Akt koji se ne može pobijati — Isključivo potvrđujući akt — Pripremni akt — Nedopuštenost”)

(2019/C 65/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska) i Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati i S. Noë, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning, a zatim J. Nymann-Lindegren, agenti, uz asistenciju R. Holdgaard, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se želi poništiti Komisijin dopis od 30. rujna 2016. u vezi s državnom potporom koju Danska provodi radi financiranja stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Scandlines Danmark ApS i Scandlines Deutschland GmbH snosit će, osim vlastitih, troškove koje je imala Europska komisija.*
3. *Kraljevina Danska snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 63, 27. 2. 2017.

Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije

(Predmet T-891/16) ⁽¹⁾

(„Tužba zbog propusta — Državne potpore — Javno financiranje stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn — Pojedinačne potpore — Komisijino stajalište — Nedopuštenost”)

(2019/C 65/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska) i Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka)
(zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati i S. Noë, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning, a zatim J. Nymann-Lindegren, agenti, uz asistenciju R. Holdgaarda, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a, kojim se traži utvrđenje toga da se Komisija nezakonito suzdržala od zauzimanja stajališta o mjerama potpore u vezi s financiranjem izrade plana, izgradnje i upotrebe stalne željezničko-cestovne poveznice u tjesnacu Fehmarn.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Scandlines Danmark ApS i Scandlines Deutschland GmbH snosit će, osim vlastitih, troškove koje je imala Europska komisija.*

3. Kraljevina Danska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 63, 27. 2. 2017.

Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Bowles protiv ESB-a

(Predmet T-447/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Osoblje ESB-a — Odluka o imenovanju glede radnog mjesta savjetnika predsjednika i koordinatora vijeća koji djeluje u okviru Izvršnog odbora — Nepostojanje akta koji negativno utječe — Nepostojanje pravnog interesa — Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)

(2019/C 65/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Carlos Bowles (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: B. Ehlers i F. Malfrère, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i članku 50.a Statuta Suda Europske unije, kojim se traži, s jedne strane, poništenje, kao prvo, odluke Izvršnog odbora ESB-a od 31. siječnja 2017. o imenovanju gospodina S.-a na radno mjesto savjetnika predsjednika i koordinatora vijeća koji djeluje u okviru Izvršnog odbora, kao drugo, odluke o odbijanju imenovanja tužitelja na to radno mjesto i, kao treće, odluke o nedopuštanju tužitelju da se javi kao kandidat za to radno mjesto, a s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog te odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija kao djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana.
2. Carlosu Bowlesu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – CheapFlights International protiv EUIPO-a – Momondo Group (Cheapflights)

(Predmet T-565/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Cheapflights — Vraćanje prijave žiga ispitivaču radi ispitivanja apsolutnih razloga za odbijanje — Osporavanje koje provodi nositelj ranijeg žiga — Obrazloženje pobijane odluke koje sadržava ocjenu valjanosti ranijeg žiga — Osporavanje koje provodi nositelj ranijeg žiga — Djelomična nedopuštenost — Podredni zahtjevi podneseni na temelju članka 8. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 216/96 — Povlačenje žalbe pred žalbenim vijećem — Djelomična obustava postupka”)

(2019/C 65/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Irska) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Momondo Group Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke velikog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. lipnja 2017. (R 1893/2011-G), u vezi s postupkom povodom prigovora između CheapFlights International i Momondo Group.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe u dijelu u kojem je podnesena protiv okončanja žalbenog postupka na temelju odluke velikog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 1. lipnja 2017. (predmet R 1893/2011-G) u pogledu proizvoda i usluga iz razreda 9., 16., 35. i 42. u vezi s kojima je Odjel za prigovore odbio prigovor koji je podnio CheapFlights International Ltd.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbacuje kao nedopuštena.
3. CheapFlights International snosit će, osim vlastitih, polovinu troškova koje je imao EUIPO.
4. EUIPO će snositi polovinu troškova svojih troškova.

⁽¹⁾ SL C 347, 16. 10. 2017.

Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Euracoal i dr. protiv Komisije

(Predmet T-739/17) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Okoliš — Direktiva 2010/75/EU — Zaključci o najboljim raspoloživim tehnikama — Provedbena odluka (EU) 2017/1442 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2019/C 65/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgija), Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein eV (Köln, Njemačka), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Njemačka), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Njemačka), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Njemačka) (zastupnici: W. Spieth i N. Hellermann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Becker i K. Petersen, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/1442 od 31. srpnja 2017. o utvrđivanju zaključaka o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT-i) za velike uređaje za loženje u skladu s Direktivom 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 212, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.

2. Obustavlja se postupak o zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Polska Grupa Energetyczna S.A. (PGE), Francuska Republika, Elektrárny Opatovice, a.s., Saale Energie GmbH, Sev.en EC, a.s., Freistaat Sachsen, Elektrárna Počeraďy, a.s., European Environmental Bureau (EEB) i Client Earth.
3. Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal), Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH i eins energie in sachsen GmbH & Co. KG snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije, osim onih koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.
4. Euracoal, Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein, Lausitz Energie Kraftwerke, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft, eins energie in sachsen, Komisija, PGE, Francuska Republika, Elektrárny Opatovice, Saale Energie, Sev.en EC, Freistaat Sachsen, Elektrárna Počeraďy, EEB i Client Earth snosit će svaki vlastite troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 5, 8. 1. 2018.

Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – Hamburg Beer Company protiv EUIPO-a (Hamburg BEER COMPANY)

(Predmet T-5/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Hamburg BEER COMPANY — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Očito pravno neosnovana tužba”)

(2019/C 65/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hamburg Beer Company GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. rujna 2017. (predmet R 436/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Hamburg BEER COMPANY kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito pravno neosnovana.
2. Društvu Hamburg Beer Company GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 72, 26. 2. 2018.

Rješenje Općeg suda od 11. prosinca 2018. – Hamburg Beer Company protiv EUIPO-a (Hamburg Beer Company)**(Predmet T-6/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije Hamburg Beer Company — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) i stavak 2. Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Očito pravno neosnovana tužba”)**

(2019/C 65/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hamburg Beer Company GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: O. Spieker, A. Schönfleisch i M. Alber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. rujna 2017. (predmet R 437/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Hamburg Beer Company kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito pravno neosnovana.
2. Društvu Hamburg Beer Company GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 72, 26. 2. 2018.**Rješenje Općeg suda od 13. prosinca 2018. – Sonova Holding protiv EUIPO-a (HEAR THE WORLD)****(Predmet T-70/18) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije HEAR THE WORLD — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2019/C 65/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sonova Holding AG (Stäfa, Švicarska) (zastupnici: R. Pansch i A. Sabellek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl, D. Hanf i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. studenoga 2017. (predmet R 1645/2017-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka HEAR THE WORLD kao žiga Europske unije.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Sonova Holding AG nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018.

Tužba podnesena 26. studenoga 2018. – Durand i drugi protiv Parlamenta**(Predmet T-702/18)**

(2019/C 65/51)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelji: Pascal Durand (Pariz, Francuska) i sedmero drugih tužitelja (zastupnici: O. Brouwer i E. Raedts, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da Parlament nije ispunio obveze iz članka 226. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 198. stavka 4. Poslovnika Europskog parlamenta, jer Konferencija predsjednika nije podnijela plenarnoj sjednici Europskog parlamenta prijedlog za osnivanje istražnog odbora;
- podredno, u slučaju da Opći sud smatra da pismo predsjednika Parlamenta od 21. rujna 2018. sadržava nedvosmisleno i konačno stajalište kojim se okončava propuštanje, poništi odluku sadržanu u dopisu od 21. rujna 2018. o odbijanju podnošenja plenarnoj sjednici Europskog parlamenta prijedloga za osnivanje istražnog odbora;
- naloži Parlamentu snošenje troškova postupka, uključujući troškove možebitnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelji tvrde da je Konferencija predsjednika Parlamenta, u skladu s člankom 198. stavkom 4. Poslovnika Europskog parlamenta i člankom 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, trebala formulirati i uputiti plenarnoj sjednici Europskog parlamenta prijedlog za osnivanje istražnog odbora u svezi s dobrobiti životinja tijekom prijevoza, na zahtjev 223 zastupnika Europskog parlamenta. Odluka kojom se to odbija predstavljala bi povredu tih članaka.

Tužba podnesena 10. prosinca 2018. – AMVAC Netherlands protiv EASH-a**(Predmet T-720/18)**

(2019/C 65/52)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: C. Mereu, M. Grunhard i S. Englebert, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost hrane (EASH)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku EASH-a od 1. listopada 2018., koja je tužitelju dostavljena 2. listopada 2018., o ocjeni zahtjeva za povjerljivost podnesenih u vezi sa zahtjevom za obnovu postupka odobravanja za Ethoprophos kao aktivnu tvar;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prekoračenju ovlasti

- Tužitelj tvrdi da dokumente koji se objavljuju slijedom pobijane odluke treba objaviti samo u pročišćenom obliku, jer je tuženik poduzeo radnju (prijedlog klasifikacije tvari) koja je izričito izvan njegovih ovlasti.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih načela prava Unije

- Tužitelj tvrdi da pobijana odluka proizlazi iz postupka tijekom kojeg nisu bila poštovana njegova prava obrane.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 63. Uredbe 1107/2009 ⁽¹⁾

- Tužitelj tvrdi da dio dokumenata koji se objavljuju slijedom pobijane odluke sadržava informacije koje proizlaze iz pogrešne i djelomične ocjene te bi njihovo objavljivanje ugrozilo tužiteljeve komercijalne interese.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009 L 309, strp. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.)

Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Intercontinental Exchange Holdings protiv EUIPO-a (BRENT)

(Predmet T-725/18)

(2019/C 65/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: R. Hoy, *solicitor* i J. Bowhill, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije BRENT – prijava za registraciju br. 16 710 014

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. rujna 2018. u predmetu R 624/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 7. prosinca 2018. – Melin protiv Parlamenta**(Predmet T-726/18)**

(2019/C 65/54)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Joëlle Melin (Aubagne, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi dopuštenim prigovor nezakonitosti i prema tome utvrdi da su članci 33. i 68. PMSZ-a [Provedbene mjere Statuta zastupnika u Europskom parlamentu] nezakoniti;
- utvrdi nepostojanje pravne osnove odluke Glavnog tajnika od 4. listopada 2018.;

kao glavni zahtjev:

- poništi odluku Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 4. listopada 2018., priopćenu dopisom br. D316037 od 10. listopada 2018., koja je donesena na temelju članka 68. Odluke 2009/C 159/01 Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. „o Provedbenim mjerama Statuta zastupnika Europskog zastupnika”, kako je izmijenjena, kojom se u odnosu na tužitelja utvrđuje potraživanje u iznosu od 130 339,35 eura u pogledu iznosa koji su neosnovano isplaćeni u okviru parlamentarne pomoći, zbog čega se zahtijeva njihov povrat;
- poništi obavijest o terećenju br. 2018-1597 kojom se tužitelja obavještava da je u odnosu na njega utvrđeno potraživanje slijedom odluke Glavnog tajnika od 4. listopada 2018., „povrat iznosa koji su neosnovano isplaćeni u okviru parlamentarne pomoći, na temelju članka 68. PMSZ-a i članaka 78.-79. Financijske uredbe”;
- naloži Europskom parlamentu snošenje cjelokupnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na prigovoru nezakonitosti zbog povrede načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja člancima 33. i 68. Provedbenih mjera Statuta zastupnika Europskog parlamenta, koje su donesene odlukom od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. Predsjedništva Europskog parlamenta, osobito zbog toga što nisu jasni i precizni.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka jer se iz pobijane odluke ne mogu jasno saznati razlozi zbog kojih se odbija prihvatanje dokumenata koji su podneseni kao dokaz izvršenog rada. Stoga odluka nije obrazložena, protivno članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kojom je zajamčeno pravo na dobru upravu.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih prava jer on nije usmeno saslušan pred Glavnim tajnikom, nego samo pisanim putem.
-

Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Runnebaum Invest protiv EUIPO-a – Berg Toys Beheer (Bergsteiger)**(Predmet T-736/18)**

(2019/C 65/55)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Runnebaum Invest GmbH (Diepholz, Njemačka) (zastupnik: W. Prinz, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Berg Toys Beheer BV (Ede, Nizozemska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj u postupku pred Općim sudom*Predmetni sporni žig:* Prijava verbalnog žiga Europske unije Bergsteiger – prijava za registraciju br. 15 145 791*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. listopada 2018. u predmetu R 572/2018-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 47. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. prosinca 2018. – Dragnea protiv Komisije**(Predmet T-738/18)**

(2019/C 65/56)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Liviu Dragnea (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: B. O'Connor, *solicitor* i S. Gubel, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi Komisijinu odluku (OCM(2018)20575) dostavljenu tužiteljevu pravnom zastupniku dopisom od 1. listopada 2018.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9. stavaka 1., 2., i 4. Uredbe o OLAF-u ⁽¹⁾ i povredi tužiteljevih prava obrane u okviru istrage, uključujući pravo na saslušanje i poštovanje pretpostavke nedužnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave u vezi s istragom i odbijanju otvaranja istrage o načinu provedbe OLAF-ove istrage.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na pristup dokumentima koji se odnose na OLAF-ovu istragu.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999

Tužba podnesena 18. prosinca 2018. – Japan Tobacco protiv EUIPO-a – I.J. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY)

(Predmet T-743/18)

(2019/C 65/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Japan Tobacco, Inc. (Tokio, Japan) (zastupnik: J. Gracia Alberro, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: I.J. Tobacco Industry FZE (Ras Al Khaimah, Ujedinjeni Arapski Emirati)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: Prijava figurativnog crno-bijelog žiga Europske unije I.J. TOBACCO INDUSTRY – prijava za registraciju br. 16 003 551

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. listopada 2018. u predmetu R 979/2018-4

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO snošenje troškova ovog postupka, uključujući troškove nastale u postupcima pred Odjelom za prigovore i četvrtim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. Stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 20. prosinca 2018. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (prikaz isprekidane elipse)
(Predmet T-744/18)

(2019/C 65/58)

Jezik postupka na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: E. Ochoa Santamaría i I. Aparicio Martínez, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije (prikaz isprekidane elipse) – prijava za registraciju br. 13 088 191

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. listopada 2018. u predmetu R 692/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu sa svom popratnom dokumentacijom.
- proglasi podnesene dokaze dopuštenima.
- prihvati ovu tužbu poništavajući pobijanu odluku.
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 72. stavka 6. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 21. prosinca 2018. – Daimler protiv EUIPO-a (ROAD EFFICIENCY)
(Predmet T-749/18)

(2019/C 65/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnik: P. Kohl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „ROAD EFFICIENCY” – prijava za registraciju br. 15 814 536

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. listopada 2018. u predmetu R 2701/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući i one nastale u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 26. prosinca 2018. – C&A protiv EUIPO-a (#BESTDEAL)

(Predmet T-753/18)

(2019/C 65/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: C&A AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: P. Koch Moreno, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije #BESTDEAL bijele boje – prijava za registraciju br. 17 681 826

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. listopada 2018. u predmetu R 1234/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbene razloge osnovanima i poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka ako se upusti u ovaj postupak.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
 - povreda načela pravne sigurnosti i jednakog postupanja
-

Rješenje Općeg suda od 12. prosinca 2018. – Darmanin protiv EASO-a**(Predmet T-116/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/61)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a – Shimano Europe (PRO)**(Predmet T-122/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/62)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)**(Predmet T-520/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/63)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 392, 29. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)**(Predmet T-521/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/64)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 392, 29. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)

(Predmet T-522/18.) ⁽¹⁾

(2019/C 65/65)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 392, 29. 10. 2018.

Rješenje Općeg suda od 14. prosinca 2018. – BGC Partners protiv EUIPO-a – Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)

(Predmet T-523/18.) ⁽¹⁾

(2019/C 65/66)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 392, 29. 10. 2018.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR